Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

30 aprilie 2025 *

„Recurs – Dumping – Importuri de nitrat de amoniu originar din Rusia – Taxe antidumping definitive – Articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 – Cerere de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor antidumping – Termen prevăzut de această dispoziție pentru prezentarea unei astfel de cereri – Caracterul suficient al elementelor de probă – Informații prezentate după expirarea acestui termen”

În cauzele conexate C-554/23 P și C-568/23 P,

având ca obiect două recursuri formulate în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introduse la 4 și la 14 septembrie 2023,

Fertilizers Europe, cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentată de J. Beck, advocaat, și L. Ruessmann, avocat,

recurentă în cauza C-554/23 P,

celelalte părți din procedură fiind:

AO Nevinnomysskiy Azot, cu sediul în Nevinnomyssk (Rusia),

AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot”, cu sediul în Novomoskovsk (Rusia),

reprezentate de A. de Moncuit, E. Gergondet, N. Mizulin, A. Nosowicz, avocats, și P. Vander Schueren, advocaat,

reclamante în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de G. Luengo și P. Němečková, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

și

Comisia Europeană, reprezentată de G. Luengo și P. Němečková, în calitate de agenți,

recurentă în cauza C-568/23 P,

* Limba de procedură: engleza.

celelalte părți din procedură fiind:

AO Nevinnomysskiy Azot, cu sediul în Nevinnomyssk,

AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot”, cu sediul în Novomoskovsk,

reprezentate de A. de Moncuit, E. Gergondet, N. Mizulin, A. Nosowicz, avocats, și P. Vander Schueren, advocaat,

reclamante în primă instanță,

Fertilizers Europe, cu sediul în Bruxelles, reprezentată de J. Beck, advocaat, și L. Ruessmann, avocat,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul C. Lycourgos, președinte de cameră, domnii S. Rodin (raportor) și N. Piçarra, doamna O. Spineanu-Matei și domnul N. Fenger, judecători,

avocat general: doamna L. Medina,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatei generale în ședința din 28 noiembrie 2024,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursurile formulate, Fertilizers Europe și Comisia Europeană solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 5 iulie 2023, Nevinnomysskiy Azot și NAK „Azot”/Comisia (T-126/21, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2023:376), prin care s-a anulat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/2100 al Comisiei din 15 decembrie 2020 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2020, L 425, p. 21, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”).

Cadrul juridic

Regulamentul în litigiu

2 Considerentul (20) al regulamentului în litigiu enunță:

„Comisia a deschis reexaminarea în perspectiva expirării măsurilor pe baza cererii de reexaminare astfel cum a fost prezentată inițial la 21 iunie 2019 [(denumită în continuare «cererea de reexaminare inițială»)] și a completat-o în continuare cu informații suplimentare (denumite în mod colectiv «cererea de reexaminare consolidată»). Cererea de reexaminare consolidată, care constituie baza pentru deschiderea prezentei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, a fost introdusă în dosarul deschis și a fost pusă la dispoziția părților interesate pentru consultare. Astfel cum se menționează la punctul 4.1 din aviz, solicitantul a furnizat, în cererea sa de reexaminare [inițială], dovada unei valori normale bazate pe prețurile reale de pe piața internă și a construit, de asemenea, valoarea normală în cazul în care prețurile de pe piața internă nu ar fi considerate ca fiind fiabile și reflectând cursul normal al operațiunilor comerciale. Faptul că cererea [de reexaminare] inițială a fost completată cu valori normale estimate pe baza informațiilor disponibile privind prețurile reale de pe piața internă din țara în cauză nu este relevant întrucât Comisia a deschis reexaminarea efectuată în perspectiva expirării măsurilor pe baza cererii de reexaminare consolidate.”

Regulamentul 2016/1036

3 Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2018/825 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 (JO 2018, L 143, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul 2016/1036”), intitulat „Principii”, prevede:

„Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Uniunii [Europene] cauzează un prejudiciu.”

4 Articolul 2 alineatele (1) și (3) din Regulamentul 2016/1036 prevede:

„(1) Valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare.

În cazul în care exportatorul din țara exportatoare nu produce sau nu comercializează produsul similar, valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor comercianți sau producători.

Prețurile practicate între părți care par a fi asociate sau par să fi încheiat un acord de compensare nu pot fi considerate prețuri practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale și nu pot fi utilizate pentru a stabili valoarea normală decât în cazul în care se stabilește că prețurile în cauză nu sunt afectate de relațiile dintre părți.

Pentru a stabili dacă două părți sunt asociate, se poate ține seama de definiția părților afiliate în conformitate cu articolul 127 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei

[din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2015, L 343, p. 558)].

[…]

(3) În cazul în care nu se efectuează nicio vânzare a produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale sau în cazul în care aceste vânzări sunt insuficiente sau în cazul în care, din cauza unei situații speciale a pieței, aceste vânzări nu permit efectuarea unei comparații valabile, valoarea normală a produsului similar se calculează pe baza costului de producție din țara de origine, la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale și pentru profit sau pe baza prețurilor de export, practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale, către o țară terță adecvată, cu condiția ca aceste prețuri să fie reprezentative.

Se poate considera că există o situație specială a pieței în ceea ce privește produsul respectiv în sensul primului paragraf mai ales în cazul în care prețurile sunt în mod artificial scăzute, când se practică intens barterul sau când există regimuri de prelucrare necomerciale.”

5 Articolul 5 alineatele (3) și (9) din Regulamentul din 2016/1036 prevede:

„(3) Comisia examinează, în măsura posibilului, exactitatea și caracterul concludent al elementelor de probă furnizate în plângere pentru a stabili dacă există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei examinări.

[…]

(9) În cazul în care se constată că există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei proceduri, Comisia deschide procedura în termen de 45 de zile de la data depunerii plângerii și anunță acest lucru în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Atunci când probele prezentate sunt insuficiente, reclamantul trebuie să fie informat de acest lucru în termen de 45 de zile de la data la care plângerea a fost depusă la Comisie. Comisia informează statele membre cu privire la analiza informațiilor realizată de aceasta, în mod normal în termen de 21 de zile de la data depunerii plângerii la Comisie.”

6 Potrivit articolului 11 alineatele (1), (2), (5) și (6) din acest regulament:

„(1) O măsură antidumping nu rămâne în vigoare decât pe perioada și în măsura necesare pentru a contrabalansa un dumping care cauzează un prejudiciu.

(2) O măsură antidumping expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii din cadrul Uniunii sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării respective.

Se inițiază o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă potrivit cărora expirarea măsurilor ar avea drept rezultat probabil

continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. Această probabilitate poate fi indicată, de exemplu, de dovada continuării practicii de dumping și a prejudiciului sau de dovada că eliminarea prejudiciului se datorează în totalitate sau parțial existenței măsurilor sau de dovada că situația exportatorilor sau condițiile pieței sunt de asemenea natură încât implică probabilitatea unor noi practici de dumping care produc prejudicii sau de dovada continuării existenței distorsiunilor legate de materiile prime.

În cadrul examinărilor efectuate în temeiul prezentului alineat, exportatorii, importatorii, reprezentanții țărilor exportatoare și producătorii din Uniune au posibilitatea de a dezvolta, de a respinge sau de a comenta tezele expuse în cererea de reexaminare, iar concluziile țin seama de toate elementele de probă pertinente și documentate prezentate corespunzător pentru a stabili dacă expirarea măsurilor ar fi sau nu de natură să favorizeze continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului.

În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz de expirare iminentă, la o dată adecvată, în decursul ultimului an din perioada de aplicare a măsurilor în sensul prezentului alineat. Ulterior, producătorii din Uniune sunt abilitați să prezinte o cerere de reexaminare în conformitate cu al doilea paragraf, cel târziu cu trei luni înaintea încheierii perioadei de cinci ani. Trebuie, de asemenea, publicat un aviz în care se anunță expirarea efectivă a măsurilor în temeiul prezentului alineat.

[…]

(5) Dispozițiile pertinente din prezentul regulament referitoare la procedurile și la desfășurarea examinărilor, cu excepția celor care privesc termenele, se aplică oricărei reexaminări efectuate în temeiul alineatelor (2), (3) și (4).

Reexaminările efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) se desfășoară cu diligență și sunt finalizate, în mod normal, în termen de 12 luni de la data inițierii lor. Reexaminările efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de 15 luni de la data inițierii lor.

Reexaminările efectuate în conformitate cu alineatul (4) se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de nouă luni de la data inițierii lor.

În cazul în care se inițiază o reexaminare în temeiul alineatului (2) în timp ce o reexaminare în temeiul alineatului (3) este în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, reexaminarea în temeiul alineatului (3) se finalizează în același termen cu cel pentru reexaminarea întreprinsă în temeiul alineatului (2).

În cazul în care examinarea nu este finalizată în termenele menționate în primul paragraf, măsurile:

– expiră, în cadrul examinărilor efectuate în temeiul alineatului (2);

– expiră, în cazul examinărilor efectuate în paralel în temeiul alineatelor (2) și (3), în cazul în care, fie examinarea efectuată în conformitate cu alineatul (2) a fost inițiată în timp ce o revizuire efectuată în conformitate cu alineatul (3) era în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, fie astfel de reexaminări au fost inițiate în același timp; sau

– rămân neschimbate, în cazul examinărilor efectuate în temeiul alineatelor (3) și (4).

Un aviz cu privire la expirarea efectivă sau menținerea măsurilor în temeiul prezentului alineat trebuie publicat în consecință în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

[…]

(6) Reexaminările efectuate în temeiul prezentului articol se inițiază de către Comisie. Comisia decide inițierea sau nu a unor reexaminări în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2). De asemenea, Comisia furnizează informații statelor membre după ce un operator sau un stat membru a prezentat o cerere care justifică inițierea unei reexaminări în temeiul alineatelor (3) și (4) din prezentul articol și Comisia și-a încheiat analiza acesteia sau după ce Comisia însăși a stabilit că ar trebui reexaminată necesitatea impunerii de măsuri în continuare.

În cazul în care reexaminările justifică acest lucru, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3), măsurile se abrogă sau se mențin în temeiul alineatului (2) din prezentul articol sau se abrogă, se mențin ori se modifică în temeiul alineatelor (3) și (4) din prezentul articol.

În cazul în care măsurile se abrogă pentru exportatori individuali, dar nu pentru întreaga țară, acești exportatori rămân supuși procedurii și pot face în mod automat obiectul unei noi examinări în cadrul oricărei reexaminări efectuate pentru țara în cauză în temeiul prezentului articol.”

Istoricul litigiului

7 Istoricul litigiului figurează la punctele 2-13 din hotărârea atacată și, în scopul soluționării prezentelor cauze conexate, poate fi rezumat după cum urmează.

8 AO Nevinnomysskiy Azot și AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot” (denumite în continuare, împreună, „societățile «Azot»”) sunt producătoare și exportatoare de nitrat de amoniu, cu sediul în Rusia. Ele sunt, ca atare, supuse Regulamentului (CE) nr. 2022/95 al Consiliului din 16 august 1995 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO 1995, L 198, p. 1).

9 În urma unei prime reexaminări în perspectiva expirării măsurilor în cauză, precum și a unei prime reexaminări intermediare, a fost menținută o taxă antidumping definitivă la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia prin Regulamentul (CE) nr. 658/2002 al Consiliului din 15 aprilie 2002 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO 2002, L 102, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 27, p. 3). În urma unei a doua reexaminări în perspectiva expirării acestor măsuri și a unei a doua reexaminări parțiale intermediare, măsurile au fost menținute în vigoare prin Regulamentul (CE) nr. 661/2008 al Consiliului din 8 iulie 2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2), și a unei reexaminări parțiale intermediare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2008, L 185, p. 1). După o a treia reexaminare în perspectiva expirării măsurilor amintite, Comisia a menținut în vigoare măsurile prin Regulamentul de punere în aplicare (UE)

nr. 999/2014 din 23 septembrie 2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului (JO 2014, L 280, p. 19). În urma unei reexaminări intermediare și în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul 2016/1036, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1722 din 14 noiembrie 2018 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de nitrat de amoniu originare din Rusia în urma unei reexaminări intermediare în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2018, L 287, p. 3).

10 Pe toată perioada în care au avut loc aceste proceduri de reexaminare, societățile „Azot” au fost supuse unei taxe antidumping aplicabile întregului teritoriu rus.

11 La 21 iunie 2019, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, Fertilizers Europe, o asociație europeană a producătorilor de îngrășăminte, a sesizat Comisia cu cererea de reexaminare inițială în perspectiva expirării măsurilor antidumping în cauză. Prin această cerere, Fertilizers Europe arăta că existau elemente de probă care demonstrau probabilitatea continuării dumpingului în cazul expirării acestor măsuri. Ea se întemeia în această privință pe o comparație între prețurile de export și o valoare normală construită.

12 În răspuns la cererea menționată, Comisia a solicitat Fertilizers Europe să furnizeze informații suplimentare pentru a completa și a clarifica cererea sa de reexaminare inițială (denumite în continuare „informațiile suplimentare”). La 20 august 2019, Fertilizers Europe a depus aceste informații suplimentare, care au fost integrate în cererea de reexaminare consolidată și care se întemeiau pe o valoare normală bazată pe prețurile reale de pe piața internă rusă.

13 La 23 septembrie 2019, Comisia a publicat Avizul de deschidere a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor antidumping aplicabile importurilor de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO 2019, C 318, p. 6), considerând că existau suficiente elemente de probă pentru deschiderea unei asemenea reexaminări și pentru efectuarea unei anchete.

14 În urma acestei anchete, Comisia a ajuns la concluzia că exista probabilitatea reapariției dumpingului și a prejudiciului în cazul expirării acestor măsuri antidumping. Prin adoptarea regulamentului în litigiu, ea a prelungit, în consecință, măsurile menționate pentru o perioadă de cinci ani.

Acțiunea în fața Tribunalului și hotărârea atacată

15 Prin acțiunea introdusă la Tribunal, societățile „Azot” au solicitat anularea regulamentului în litigiu. În susținerea acțiunii formulate, aceste societăți au invocat un motiv unic, întemeiat în esență pe încălcarea articolului 11 alineatele (2) și (5), precum și a articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul 2016/1036, întrucât Comisia ar fi efectuat în mod eronat o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor antidumping aplicabile importurilor de nitrat de amoniu originar din Rusia, în pofida lipsei unor elemente de probă suficiente în acest sens.

16 În ceea ce privește criteriile juridice aplicabile conținutului unei cereri de reexaminare, Tribunalul a constatat printre altele, în primul rând, la punctele 65-67 din hotărârea atacată, că „rezultă dintr-o interpretare literală a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul [2016/1036] că cererea

de reexaminare care trebuie prezentată de producătorii din Uniune sau în numele lor, cel târziu cu trei luni înaintea încheierii perioadei de cinci ani la finalul căreia expiră măsurile antidumping [(denumit în continuare «termenul legal»)], trebuie să conțină deja suficiente elemente de probă potrivit cărora expirarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului”, din moment ce al patrulea paragraf al acestei dispoziții, care stabilește respectivul termen legal în care această cerere trebuie să fie prezentată, face trimitere în mod expres la articolul 11 alineatul (2) al doilea paragraf, care precizează condițiile privind conținutul cererii menționate care permit efectuarea unei reexaminări.

17 În al doilea rând, Tribunalul a considerat, la punctele 69 și 70 din hotărârea atacată, că această interpretare era necesară pentru atingerea obiectivului de a se asigura că elementele de probă transmise Comisiei în termenul legal sunt suficiente pentru a stabili o continuare sau reapariție probabilă a dumpingului și a prejudiciului în cazul expirării măsurilor antidumping în cauză. Tribunalul a apreciat astfel că instituirea acestui termen contribuie la asigurarea securității situațiilor juridice, permițând operatorilor de pe piață să știe, în timp util, dacă aceste măsuri pot fi menținute, precum și Comisiei să dispună de un termen util pentru a evalua elementele de probă conținute într-o cerere de reexaminare și pentru a se asigura de caracterul suficient și pertinent al acestora, pentru a evita ca o măsură antidumping să fie menținută în mod nejustificat dincolo de timpul prevăzut.

18 În al treilea rând, la punctele 71-74 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că producătorii din Uniune au posibilitatea, după expirarea termenului legal și în termenul de trei luni care precedă expirarea măsurilor antidumping în cauză, să depună informații suplimentare, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, și că Comisia poate, în cursul acestor trei luni, să primească sau să solicite clarificări suplimentare care să completeze sau să confirme elemente de probă suficiente transmise înainte de expirarea acestui termen legal, ceea ce conduce la o versiune consolidată a cererii de reexaminare, fără ca astfel de informații suplimentare să poată totuși să constituie noi argumente și nici să înlocuiască cererea de reexaminare depusă în termenul legal menționat sau să remedieze caracterul insuficient al elementelor de probă conținute în aceasta.

19 În al patrulea rând, la punctele 78-101 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat și a respins argumentul Comisiei potrivit căruia, în temeiul articolului 11 alineatul (5) din Regulamentul 2016/1036, aceasta ar fi abilitată să aplice articolul 5 alineatele (3) și (9) din regulamentul respectiv, care reglementează procedura de examinare inițială.

20 Pe baza acestor considerații, Tribunalul a constatat, la punctul 104 din hotărârea menționată, că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a afirmat, în considerentul (20) al regulamentului în litigiu, că nu era relevant faptul că cererea de reexaminare inițială a fost completată cu informații suplimentare și că deschiderea reexaminării putea fi justificată pe baza cererii de reexaminare consolidată.

21 În ceea ce privește caracterul suficient al elementelor de probă cuprinse în cererea de reexaminare inițială și natura informațiilor suplimentare, Tribunalul a statuat, la punctele 105 și 140 din hotărârea menționată, pe de o parte, că informațiile obținute în speță de Comisie după expirarea termenului legal nu trebuie considerate ca fiind simple clarificări ale acestor elemente, ci elemente de probă noi, și, pe de altă parte, că din regulamentul în litigiu reiese că Comisia a considerat că elementele de probă care figurează în cererea de reexaminare inițială erau insuficiente pentru a efectua o reexaminare a măsurilor antidumping în cauză.

22 În consecință, la punctul 142 din aceeași hotărâre, Tribunalul a inferat că regulamentul în litigiu trebuie anulat, fără a fi necesar să se examineze celelalte critici invocate de societățile „Azot”.

Concluziile părților în recurs și procedura în fața Curții

23 Prin recursul formulat în cauza C-554/23 P, Fertilizers Europe solicită Curții:

– declararea recursului ca fiind admisibil și fondat;

– anularea hotărârii atacate și respingerea în rest a concluziilor în primă instanță și

– obligarea societăților „Azot” să suporte cheltuielile de judecată pe care aceasta le-a efectuat cu ocazia prezentei proceduri de recurs și a celei în fața Tribunalului.

24 Prin recursul formulat în cauza C-568/23 P, Comisia solicită Curții:

– anularea hotărârii atacate și respingerea în rest a concluziilor prezentate în primă instanță și

– obligarea societăților „Azot” să suporte cheltuielile de judecată aferente procedurilor în primă instanță și în recurs.

25 Prin decizia președintelui Curții din 9 octombrie 2023, cauzele C-554/23 P și C-568/23 P au fost conexate pentru buna desfășurare a fazei scrise și a fazei orale ale procedurii, precum și în vederea pronunțării hotărârii.

26 Societățile „Azot” solicită Curții:

– respingerea recursurilor în totalitate și confirmarea hotărârii atacate;

– cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu hotărârea Curții și

– obligarea Comisiei și a Fertilizers Europe să suporte cheltuielile de judecată efectuate de aceste societăți în cadrul prezentei proceduri de recurs și al celei în fața Tribunalului.

Cu privire la recursuri

27 În susținerea recursurilor formulate, Fertilizers Europe și Comisia invocă patru și, respectiv, două motive.

28 Primul și al doilea motiv invocate de Fertilizers Europe, precum și primul motiv al Comisiei sunt întemeiate pe erori de drept pe care Tribunalul le-ar fi săvârșit în interpretarea articolului 11 din Regulamentul 2016/1036, în timp ce al treilea și al patrulea motiv formulate de Fertilizers Europe, precum și al doilea motiv al Comisiei, invocate cu titlu subsidiar, sunt întemeiate pe o eroare de drept pe care Tribunalul ar fi săvârșit-o în aplicarea acestui articol 11, precum și pe o denaturare a faptelor și a elementelor de probă.

Cu privire la primul și la al doilea motiv în cauza C-554/23 P și la primul motiv în cauza C-568/23 P

Argumentația părților

29 Fertilizers Europe, prin intermediul primului și al celui de al doilea motiv, și Comisia, prin intermediul primului motiv, susțin în esență că, la punctele 65-67 și 71-104 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept interpretând articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036 coroborat cu articolul 5 alineatele (3) și (9) din acesta în sensul că Comisia nu se poate întemeia, atunci când examinează aspectul dacă există elemente de probă suficiente pentru a efectua o reexaminare a măsurilor antidumping care urmează să expire, decât pe o cerere de reexaminare prezentată de producătorii din Uniune în termenul legal prevăzut la articolul 11 alineatul (2) al patrulea paragraf din Regulamentul 2016/1036, cel mult completată cu informații care nu fac decât să confirme elementele de probă conținute în această cerere.

30 În primul rând, în ceea ce privește interpretarea textuală a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, Fertilizers Europe consideră că, contrar celor statuate de Tribunal la punctele 65-67 din hotărârea atacată, din modul de redactare a acestui articol 11 alineatul (2) al doilea și al patrulea paragraf nu reiese în mod necesar că o cerere de reexaminare prezentată în termenul legal trebuie să conțină deja suficiente elemente de probă pentru a justifica efectuarea unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor antidumping în cauză.

31 Potrivit Comisiei, articolul 11 alineatul (2) al patrulea paragraf din Regulamentul 2016/1036 este neutru în ceea ce privește aspectul dacă Comisia trebuie să își limiteze aprecierea la elementele de probă prezentate în termenul legal. În special, contrar celor considerate de Tribunal în hotărârea atacată, nu se poate deduce din termenii „în conformitate cu al doilea paragraf” care figurează în această dispoziție că Comisia este obligată să examineze caracterul suficient al elementelor de probă care justifică sau nu deschiderea unei reexaminări doar pe baza unei cereri depuse în termenul legal. În plus, acest articol 11 alineatul (2) al doilea paragraf ar prevedea doar criteriul juridic necesar pentru ca Comisia să poată efectua o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor antidumping în cauză, fără a restrânge, în mod explicit sau implicit, competențele generale de care dispune Comisia în cadrul aprecierii sale a caracterului justificat al unei astfel de reexaminări.

32 În al doilea rând, în ceea ce privește contextul în care se înscrie articolul 11 alineatul (2) al patrulea paragraf din Regulamentul 2016/1036, Fertilizers Europe susține că nicio dispoziție din acest regulament nu afectează larga putere de apreciere de care dispune Comisia în domeniul politicii comerciale comune.

33 Comisia arată că din regulamentele antidumping anterioare Regulamentului 2016/1036 reiese că obligația care îi revine de a stabili dacă o plângere sau o cerere conține elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei examinări inițiale sau, respectiv, a unei proceduri de reexaminare nu este condiționată de respectarea unui termen și că acest din urmă regulament nu a introdus nicio modificare în această privință.

34 Pe de altă parte, reclamantele subliniază că, în temeiul articolului 11 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul 2016/1036, Comisia dispune de posibilitatea de a efectua din proprie inițiativă o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor antidumping.

35 Reclamantele consideră de asemenea că articolul 5 alineatele (3) și (9) din Regulamentul 2016/1036 coroborat cu articolul 11 alineatul (5) din acesta instituie, pentru cererile de reexaminare prezentate în temeiul articolului 11 alineatul (2) din acest regulament, o procedură de informare suplimentară care permite prezentarea de probe suplimentare și noi după expirarea termenului legal.

36 În al treilea rând, Fertilizers Europe susține că interpretarea dată de Tribunal acestui articol 11 alineatul (2) pune în pericol mijloacele de subzistență ale industriilor Uniunii și, prin urmare, este contrară obiectivului urmărit de Regulamentul 2016/1036, și anume protejarea industriei Uniunii împotriva importurilor neloiale din țări terțe. Această interpretare ar conduce de asemenea la o încălcare a drepturilor procedurale ale producătorilor Uniunii, și anume principiul securității juridice și respectarea dreptului la apărare cu ocazia aprecierii unei cereri de reexaminare depuse de aceștia, gradul de detaliu al probelor necesare variind de la o cauză la alta și depinzând de împrejurări de fapt.

37 În plus, procedura de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor antidumping definitive care urmează să expire prevăzută de Regulamentul 2016/1036 ar urmări să asigure că menținerea măsurilor antidumping în cauză este justificată în mod corespunzător pe baza informațiilor colectate în cursul reexaminării lor, iar nu doar pe baza cererii de reexaminare. Astfel, articolul 11 alineatul (2) din acest regulament ar fi coerent și conform cu principiul bunei administrări în cazul în care caracterul suficient al elementelor de probă ar fi apreciat la momentul deschiderii respectivei reexaminări, fără a trebui ca prezentarea acestor elemente să fie efectuată într-un termen precis.

38 Comisia consideră că Tribunalul a constatat în mod întemeiat că obiectivul termenului legal era de a orienta producătorii din Uniune în ceea ce privește data la care trebuie depusă o cerere de reexaminare, în vederea organizării ordonate fie a încetării măsurilor antidumping în cauză, fie a deschiderii unei reexaminări în perspectiva expirării acestora, și de a informa părțile interesate în consecință. Totuși, având în vedere faptul că regulamentul menționat prevede termene mai lungi pentru a permite Comisiei să se pronunțe cu privire la caracterul suficient al elementelor de probă care figurează într-o cerere de reexaminare decât cele pe care le prevede pentru a-i permite să se pronunțe cu privire la o plângere având ca obiect deschiderea unei examinări inițiale, Tribunalul ar fi trebuit să deducă de aici că, pentru a aprecia acest caracter suficient, Comisia ar trebui să dispună cel puțin de aceleași competențe precum cele de care dispune pentru a aprecia caracterul suficient al elementelor de probă conținute într-o asemenea plângere.

39 Potrivit Comisiei, contrar celor constatate de Tribunal, acest obiectiv nu poate fi de a asigura securitatea juridică a operatorilor economici pe piața Uniunii, întrucât niciunei părți interesate nu i se comunică cererea de reexaminare prezentată de producătorii din Uniune și nicio parte interesată nu este informată cu privire la faptul că o astfel de cerere a fost prezentată înainte de publicarea de către Comisie a avizului de deschidere a reexaminării în perspectiva expirării măsurilor antidumping în cauză.

40 Societățile „Azot” răspund că Tribunalul a considerat în mod întemeiat că rezultă dintr-o interpretare literală și din contextul articolului 11 alineatul (2) al doilea și al patrulea paragraf din Regulamentul 2016/1036 că o cerere de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor antidumping trebuie să conțină elemente de probă suficiente, cel târziu la data expirării termenului legal, pentru a justifica deschiderea unei astfel de reexaminări.

41 În primul rând, aceste societăți susțin în esență că Tribunalul a interpretat în mod corect articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, având în vedere modul său de redactare și contextul în care se înscrie această dispoziție. Mai precis, dreptul producătorilor din Uniune de a prezenta o cerere de reexaminare ar fi reglementat de al patrulea paragraf al dispoziției menționate, care face trimitere la al doilea paragraf al acestui articol 11 alineatul (2). Societățile amintite consideră că o cerere de reexaminare, care trebuie prezentată înainte de expirarea termenului legal, trebuie, pe de o parte, să conțină suficiente elemente de probă și, pe de altă parte, să poată indica probabilitatea unui dumping prejudiciabil. Acest termen ar fi suficient pentru a permite respectivilor producători să strângă probele pertinente, iar Comisiei să efectueze o apreciere aprofundată a acestora, evitând în același timp ca măsurile antidumping să fie menținute în mod nejustificat pentru o perioadă prea lungă. În opinia lor, dacă legiuitorul Uniunii ar fi dorit să limiteze obligațiile producătorilor menționați, el ar fi făcut acest lucru în mod explicit.

42 În al doilea rând, societățile „Azot” susțin că, deși al doilea paragraf al articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036 nu precizează în ce moment producătorii din Uniune trebuie să prezinte suficiente elemente de probă în cadrul cererii lor de reexaminare, dispoziția amintită nu poate fi interpretată separat de acest articol 11 alineatul (2) al patrulea paragraf, care stabilește în mod precis un termen în acest scop.

43 În al treilea rând, societățile „Azot” susțin că interpretarea dată de Tribunal articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036 respectă drepturile tuturor părților interesate și nu are drept consecință limitarea obligațiilor și a competențelor Comisiei, care, sub rezerva respectării termenelor procedurale, dispune de competența de a aprecia caracterul suficient al elementelor de probă conținute într-o cerere de reexaminare. În acest cadru, Comisia nu ar putea totuși să se prevaleze de normele care reglementează alte tipuri de reexaminări sau de examinări ori de competențele care îi permit să acționeze din oficiu, iar această instituție ar trebui să respecte atât normele de procedură relevante, cât și principiile generale ale Uniunii, astfel încât nu ar trebui să încerce să remedieze caracterul insuficient al elementelor de probă prezentate de producătorii din Uniune într-o cerere de reexaminare.

Aprecierea Curții

44 Primul și al doilea motiv invocate de Fertilizers Europe, precum și primul motiv al Comisiei sunt îndreptate împotriva punctelor 65-104 din hotărârea atacată. La aceste puncte, Tribunalul a interpretat articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036 în sensul că nu îi permite Comisiei să se pronunțe cu privire la o cerere de reexaminare a măsurilor de dumping întemeindu-se pe noi elemente de probă furnizate, la cererea sa, de producători din Uniune cel târziu cu trei luni înainte de expirarea acestor măsuri, cu excepția informațiilor suplimentare prezentate de acești producători care se limitează să completeze sau să confirme elementele de probă conținute în cererea de reexaminare respectivă. Astfel cum s-a amintit la punctul 20 din prezenta hotărâre, Tribunalul a dedus din această interpretare că Comisia ar fi trebuit să acorde importanță faptului că cererea de reexaminare inițială a fost completată cu informații suplimentare și că deschiderea reexaminării măsurilor antidumping în cauză nu putea fi justificată pe baza cererii de reexaminare consolidată.

45 Pentru a stabili dacă interpretarea acestui articol 11 alineatul (2) reținută astfel de Tribunal este afectată, după cum susțin recurentele, de o eroare de drept, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței constante a Curții, dispozițiile unui act al Uniunii trebuie interpretate ținând seama nu numai de formularea acestora, ci și de contextul în care se înscriu și de obiectivele

urmărite de reglementarea din care fac parte aceste dispoziții (Hotărârea din 28 noiembrie 2024, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics și Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Comisia, C-269/23 P și C-272/23 P, EU:C:2024:984, punctul 69, precum și jurisprudența citată).

46 În ceea ce privește, în primul rând, modul de redactare a dispozițiilor în cauză, este necesar să se arate că, potrivit articolului 11 alineatul (2) al doilea paragraf prima teză din Regulamentul 2016/1036, „[s]e inițiază o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă potrivit cărora expirarea măsurilor ar avea drept rezultat probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului”.

47 În plus, articolul 11 alineatul (2) al patrulea paragraf a doua teză din Regulamentul 2016/1036 prevede că producătorii din Uniune sunt abilitați să prezinte o cerere de reexaminare „în conformitate cu al doilea paragraf” al acestui articol 11 alineatul (2) cel târziu cu trei luni înainte de data expirării măsurilor antidumping în cauză.

48 Din coroborarea dispozițiilor menționate la punctele 46 și 47 din prezenta hotărâre rezultă că Comisia este obligată să efectueze o reexaminare a măsurilor antidumping atunci când o cerere de reexaminare, pe de o parte, conține suficiente elemente de probă potrivit cărora expirarea măsurilor antidumping în cauză ar favoriza probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) al doilea paragraf prima teză din Regulamentul 2016/1036, și, pe de altă parte, este introdusă cel târziu cu trei luni înainte de data expirării acestor măsuri.

49 În schimb, din coroborarea acestor dispoziții nu rezultă nicio cerință care să limiteze competențele Comisiei de a efectua o astfel de reexaminare.

50 În special, o asemenea limitare nu poate fi direct dedusă din precizarea care figurează la articolul 11 alineatul (2) al patrulea paragraf din Regulamentul 2016/1036, potrivit căreia producătorii din Uniune sunt abilitați să prezinte o cerere de reexaminare „în conformitate cu al doilea paragraf”, în măsura în care textul acestui articol 11 alineatul (2) al doilea paragraf se limitează să stabilească o obligație a Comisiei de a efectua o reexaminare în anumite situații și să furnizeze exemple de probe care pot fi relevante în acest sens.

51 În plus, astfel cum a arătat doamna avocată generală la punctul 40 din concluzii, dat fiind că criteriul privind caracterul suficient al elementelor de probă enunțat la articolul 11 alineatul (2) al doilea paragraf menționat este obligatoriu doar pentru Comisie la momentul adoptării unei decizii privind reexaminarea, trimiterea la această dispoziție care figurează la același articol 11 alineatul (2) al patrulea paragraf nu poate fi înțeleasă în sensul că implică faptul că producătorii din Uniune sunt obligați să furnizeze asemenea probe în termenul legal.

52 Rezultă că, contrar celor statuate de Tribunal la punctele 65-67 din hotărârea atacată, modul de redactare a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036 nu poate fi interpretat în sensul că demonstrează în mod univoc temeinicia concepției restrictive a competențelor Comisiei pe care a Tribunalul reținut-o în această hotărâre.

53 În ceea ce privește, în al doilea rând, contextul în care se înscriu articolul 11 alineatul (2) al doilea paragraf prima teză și articolul 11 alineatul (2) al patrulea paragraf a doua teză din Regulamentul 2016/1036, trebuie să se țină seama, astfel cum a arătat în esență doamna avocată generală la punctele 44-50 din concluzii, de întregul articol 11 alineatul (2) și de alineatul (1) al articolului menționat.

54 Potrivit articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036, o măsură antidumping nu trebuie să rămână în vigoare decât pe perioada și în măsura necesare pentru a contrabalansa un dumping care cauzează un prejudiciu. În plus, din acest articol 11 alineatul (2) al treilea paragraf rezultă că concluziile unei anchete de reexaminare efectuate de Comisie trebuie să țină seama de toate elementele de probă pertinente și documentate prezentate corespunzător pentru a stabili dacă expirarea măsurilor antidumping în cauză ar fi sau nu de natură să favorizeze continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului în cauză.

55 Din coroborarea acestor două dispoziții reiese că Comisia este obligată să ia în considerare în cursul procedurii de reexaminare toate elementele de probă menționate la punctul anterior, fără ca termenul în care aceste elemente de probă au fost puse la dispoziția sa să aibă caracter decisiv. Legiuitorul Uniunii a stabilit astfel o normă cu aplicabilitate generală destinată să asigure că rezultatul procedurii de reexaminare va fi conform cu principiul stabilit la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036. Or, așa cum a subliniat doamna avocată generală la punctul 49 din concluzii, întinderea acestei alegeri efectuate de legiuitorul respectiv ar fi redusă în mod semnificativ dacă ar trebui să se considere că, într-o fază preliminară a procedurii de reexaminare, Comisia este, în schimb, obligată să înlăture, pe baza unui criteriu pur temporal, probe care sunt puse la dispoziție.

56 Conform articolului 11 alineatul (2) primul paragraf a doua teză din acest regulament, „[o] reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii din cadrul Uniunii sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării respective”. Comisia dispune astfel de competența de a efectua o reexaminare a măsurilor antidumping independent de faptul că o cerere de reexaminare a fost prezentată de producători din Uniune, iar aceasta la orice dată înainte de expirarea acestor măsuri. În consecință, a considera că Comisia este ținută, atunci când se pronunță cu privire la o cerere de reexaminare, de elementele de probă care figurează în această cerere prezentate cel târziu cu trei luni înainte de data expirării măsurilor menționate ar putea să o constrângă, atunci când dispune de probe mai recente, să respingă cererea menționată chiar dacă aceasta mai poate încă să decidă să efectueze din oficiu o reexaminare. Un astfel de rezultat ar putea afecta eficacitatea procedurilor desfășurate, fără a le modifica totuși rezultatul.

57 În ceea ce privește, în al treilea rând, obiectivul Regulamentului 2016/1036, este necesar să se arate că, potrivit articolului 1 alineatul (1) din acest regulament, intitulat „Principii”, „[p]oate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Uniunii cauzează un prejudiciu”. Capacitatea Comisiei de a asigura realizarea deplină a acestui obiectiv ar fi totuși afectată dacă, astfel cum a apreciat Tribunalul în hotărârea atacată, pentru a decide dacă este necesar să se efectueze o reexaminare a măsurilor antidumping, această instituție nu ar putea, înainte de data expirării respectivelor măsuri, să țină seama de toate elementele de probă pentru a stabili dacă expirarea măsurilor menționate ar fi sau nu de natură să favorizeze continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului în cauză.

58 În plus, este necesar să se arate că, contrar celor reținute de Tribunal la punctul 70 din hotărârea atacată și după cum arată Comisia, articolul 11 alineatul (2) al patrulea paragraf a doua teză din Regulamentul 2016/1036 nu urmărește să permită operatorilor de pe piață să știe, în timp util, dacă măsurile antidumping sunt susceptibile să fie menținute. Pe de o parte, astfel cum subliniază Comisia în recursul formulat, o cerere de reexaminare nu este comunicată niciunei părți interesate înainte de publicarea avizului de deschidere a anchetei de reexaminare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Pe de altă parte, așa cum s-a constatat la punctul 56 din

prezenta hotărâre, Comisia dispune de competența de a efectua o reexaminare a măsurilor antidumping independent de faptul că o cerere de reexaminare a fost prezentată de producători din Uniune și la orice dată înainte de expirarea acestor măsuri.

59 În schimb, nu se contestă că Tribunalul a constatat în mod întemeiat la punctul 70 din hotărârea atacată că termenul legal pentru introducerea unei cereri de reexaminare, prevăzut la articolul 11 alineatul (2) al patrulea paragraf a doua teză din Regulamentul 2016/1036, are ca obiectiv printre altele să permită Comisiei să dispună de un termen util pentru a evalua elementele de probă conținute în această cerere, precum și pentru a se asigura de caracterul suficient și pertinent al acestora pentru a evita ca o măsură antidumping să fie menținută în mod nejustificat dincolo de timpul prevăzut.

60 Or, posibilitatea Comisiei de a obține sau de a solicita, în cazul în care consideră oportun, probe suplimentare cel târziu cu trei luni înainte de expirarea măsurilor antidumping nu este de natură să afecteze realizarea obiectivului articolului 11 alineatul (2) al patrulea paragraf a doua teză din Regulamentul 2016/1036 expus la punctul precedent, întrucât existența unei astfel de posibilități nu implică recunoașterea în favoarea autorului unei cereri de reexaminare a dreptului de a-și completa în mod spontan cererea după expirarea termenului legal sau de a introduce o asemenea cerere după expirarea acestui termen. Rezultă astfel că Tribunalul a considerat în mod eronat, la punctul 77 din hotărârea atacată, că interpretarea acestei dispoziții reținută de Comisie în regulamentul în litigiu ar goli de sens dispoziția menționată, făcând ca obligația juridică prevăzută de aceasta să rămână fără obiect.

61 Rezultă din ceea ce precedă, fără a fi necesar să se adopte o poziție cu privire la competențele pe care Comisia le-ar putea eventual deduce din articolul 5 din Regulamentul 2016/1036, că articolul 11 alineatul (2) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că Comisia este abilitată să țină seama de elemente de probă care au fost prezentate, la cererea sa, de producători din Uniune în perioada de trei luni care precedă expirarea măsurilor antidumping pentru a decide dacă este necesar să efectueze o reexaminare a acestor măsuri antidumping.

62 Prin urmare, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 104 din hotărârea atacată, că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a afirmat, în considerentul (20) al regulamentului în litigiu, că nu era relevant faptul că cererea de reexaminare inițială a fost completată cu informații suplimentare și că deschiderea reexaminării putea fi justificată pe baza cererii de reexaminare consolidată.

63 Având în vedere ansamblul motivelor care precedă, este necesar să se admită primul și al doilea motiv în cauza C-554/23 P, precum și primul motiv în cauza C-568/23 P. Întrucât eroarea de drept săvârșită de Tribunal în interpretarea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036 este suficientă pentru a lipsi de temei dispozitivul hotărârii atacate, se impune anularea acestei hotărâri, fără a fi necesară examinarea celui de al treilea și a celui de al patrulea motiv în cauza C-554/23 P, precum și a celui de al doilea motiv în cauza C-568/23 P.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

64 În conformitate cu articolul 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul în care anulează decizia Tribunalului, Curtea poate să soluționeze în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.

65 Nu acesta este cazul în speță.

66 Tribunalul nu a examinat critica, invocată în cadrul primului motiv al acțiunii, potrivit căreia Comisia ar fi considerat în mod eronat în regulamentul în litigiu că cererea de reexaminare consolidată conținea elemente de probă suficiente cu privire la probabilitatea continuării dumpingului în cazul expirării măsurilor antidumping în cauză.

67 Întrucât examinarea acestei critici implică efectuarea unor aprecieri de fapt complexe, pentru care Curtea nu dispune de elementele de fapt necesare, litigiul nu este în stare de judecată și, prin urmare, cauza trebuie trimisă Tribunalului spre rejudecare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

68 Întrucât cauza este trimisă Tribunalului spre rejudecare, cererile privind cheltuielile de judecată aferente recursurilor se soluționează odată cu fondul.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 5 iulie 2023, Nevinnomysskiy Azot și NAK „Azot”/Comisia (T-126/21, EU:T:2023:376).

2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.

3) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Semnături